

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2009. gada 4. februārī *

Lieta T-145/06

Omya AG, Oftringena [*Oftringen*] (Šveice), ko pārstāv M. K. Ahlborns [*M. C. Ahlborn*], K. Berga [*C. Berg*], *solicitors*, K. Pinto Koreija [*C. Pinto Correia*], advokāts, un Dž. Flinns [*J. Flynn*], *QC*,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja V. di Buči [*V. Di Bucci*], K. Lūiss [*X. Lewis*], R. Zauers [*R. Sauer*], E. Velans [*A. Whelan*] un F. Amato [*F. Amato*], pēc tam V. Di Buči, K. Lūiss, R. Zauers un E. Velans, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību atcelt Komisijas 2006. gada 8. marta lēmumu, kurš ir pieņemts saskaņā ar Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār

* Tiesvedības valoda — angļu.

uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 1. lpp.) 11. panta 3. punktu, un labot informāciju, kas tika paziņota, veicot pārbaudi lietas COMP/M.3796 (*Omya/J. M. Huber PCC*) ietvaros.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referente), tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretāre K. Poheca [*K. Pohec*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 22. aprīļa tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- ¹ Prasītāja *Omya AG*, sabiedrība, kura veic darbību izgulsnēta kalcija karbonāta (turpmāk tekstā — “*PCC*”) un augsnes kalcija karbonāta (turpmāk tekstā — “*GCC*”) piegādes

tirgū, kuri galvenokārt tiek izmantoti papīra pildījumam un pārklājumam, 2005. gada 18. janvārī noslēdza līgumu, saskaņā ar kuru tai no *J. M. Huber Corp.* bija jāpārņem vairākas *PCC* ražošanas vietas Eiropā (turpmāk tekstā — “paziņotā koncentrācija”). Darījums tika paziņots Somijas konkurences uzraudzības iestādei, kura 2005. gada 4. aprīlī saskaņā ar Padomes 2004. gada 20. aprīļa Regulas (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 1. lpp.) 22. panta 1. punktu lūdza Komisijai to pārbaudīt.

2 Komisija atzina savu kompetenci un 2005. gada 23. septembrī uzsāka pārbaudes procedūru par paziņoto koncentrāciju. Tā izveidoja *PCC* un *GCC* kravu, kuras laikā no 2002.–2004. gadam bija piegādājuši galvenie Eiropas Ekonomikas kopienas piegādātāji, datu bāzi (turpmāk tekstā — “kravu datu bāze”), kurai galvenokārt vajadzēja būt par ekonometriskā pētījuma veikšanai par pildījumam paredzētu kalcijs karbonātu aizvietošanas shēmu (turpmāk tekstā — “ekonometriskis pētījums”). Šajā sakarā Komisija vairākkārt lūdza prasītājam tai iesniegt noteiktu informāciju. 2005. gada 1. decembrī saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 2. punktu Komisija prasītājam lūdza izskaidrot piedāvājumu un tirdzniecības, kā arī *PCC* potenciālā noieta tirgus datus. Tā kā prasītāja noteiktajā termiņā lūgumu neizpildīja, Komisija 2005. gada 9. decembrī saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punktu pieņēma lēmumu par šo pašu informāciju un saskaņā ar tās 10. panta 4. punktu apturēja pārbaudes termiņu.

3 Prasītāja uz 2005. gada 9. decembra lēmumu atbildēja ar 2005. gada 9. un 13. decembra, kā arī 2006. gada 3. janvāra vēstulēm (turpmāk tekstā visas kopā — “janvāra dati”). Saņemot šos datus, Komisija ar vēstuli, kura prasītājam ir adresēta 2006. gada 12. janvārī, apstiprināja, ka janvāra dati esot pilnīgi, kā arī norādīja, ka pārbaudes termiņš ir sācies 4. janvārī un beigšoties 2006. gada 31. martā.

- 4 2006. gada 13. janvārī Komisija norādīja prasītājai, ka tā plāno atļaut koncentrāciju bez paziņojuma par iebildumiem. Tā arī šajā sakarā sagatavoja lēmuma projektu (turpmāk tekstā — “atļaujas projekts”), kuru tā izplatīja Konsultatīvās komitejas uzņēmumu koncentrācijas jautājumos, kurā tiek apvienoti dalībvalstu pārstāvji (turpmāk tekstā — “Konsultatīvā komiteja”), ietvaros. Tomēr vienlaikus vairākas dalībvalstis, kā arī prasītājas konkurenti Komisijai izteica satraukumu par paziņotās koncentrācijas sekām uz konkurenci. Šī satraukuma rezultātā Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sanāksmes laikā vairāku dalībvalstu pārstāvji apstrīdēja Komisijas izvērtējumu.
- 5 Ar 2006. gada 22. un 24. februāra un 2. marta elektroniskā pasta vēstulēm Komisija darīja zināmu prasītājai, ka janvāra datus ir vairākas neprecizitātes, un lūdza tos precizēt. 2006. gada 3. martā telefona sarunas laikā Komisija piedāvāja prasītājai pagarināt izvērtēšanas termiņu pēc pušu vienošanās par 20 darba dienām atbilstoši Regulas Nr. 139/2004 10. panta 3. punktam un norādīja, ka atteikuma gadījumā tā varētu pieņemt jaunu lēmumu saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punktu, apturot izvērtēšanas termiņu.
- 6 Ar 2006. gada 6. marta vēstuli prasītāja atteicās piekrist termiņa pagarinājumam.
- 7 Ar 2006. gada 8. marta lēmumu, kurš tika pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”), Komisija secināja, ka informācija, kura, atbildot uz 2005. gada 9. decembra lēmumu, tika iesniegta 2006. gada 3. janvārī, vismaz daļēji ir jāuzskata par neprecīzu un līdz ar to termiņš koncentrācijas izvērtēšanai tiek apturēts, sākot ar 2005. gada 8. decembri, līdz brīdim, kad tiks saņemta pilnīga un precīza pieprasītā informācija. Šajā sakarā Komisija lūdza prasītājai sniegt atbildi uz četriem vispārīgiem jautājumiem un 119 speciāliem jautājumiem.

- 8 Prasītāja uz Apstrīdēto lēmumu atbildēja 2006. gada 21. martā, galvenokārt, iesniedzot jaunu kravu datu bāzes versiju (turpmāk tekstā — “marta dati”). Ar 2006. gada 30. marta vēstuli Komisija norādīja prasītājam, ka marta dati ir pilnīgi un ka tā pašlaik pārbauda to precizitāti, kā arī, ka izvērtēšanas termiņš ir atsācies. Ar 2006. gada 10. maija vēstuli Komisija apstiprināja, ka marta dati ir precīzi.
- 9 Tostarp Komisija 2006. gada 2. maijā nosūtīja prasītājam paziņojumu par iebildumiem, kurā tā provizoriski secināja, ka paziņotā koncentrācija nav saderīga ar kopējo tirgu.
- 10 Visbeidzot, ar 2006. gada 19. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā — “lēmums par koncentrāciju”) Komisija paziņoja, ka paziņotā koncentrācija ir saderīga ar kopējo tirgu ar nosacījumu, ka tiek izpildīti vairāki nosacījumi un pienākumi.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 11 Prasītāja uzsāka šo tiesvedību ar prasības pieteikumu, kurš Pirmās instances tiesas kancelejā tika iesniegts 2006. gada 18. maijā.
- 12 Ar atsevišķu dokumentu, kurš Pirmās instances tiesas kancelejā tika iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja lūdza izskatīt lietu paātrinātā tiesvedībā atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 76.a pantam. Šis lūgums tika noraidīts ar Pirmās instances tiesas piektās palātas 2006. gada 19. jūnija lēmumu.

- 13 Iebildumu raksts tika iesniegts 2006. gada 8. augustā, replika — 2006. gada 31. oktobrī un atbilde uz repliku — 2007. gada 12. februārī.
- 14 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā tika iesniegts 2006. gada 31. augustā, *Imerys SA* lūdza iestāties šajā tiesvedībā Komisijas atbalstam.
- 15 Ar Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 27. oktobra lēmumu lieta tika nodota izskatīšanai Pirmās instances tiesas otrajai palātai.
- 16 Ar 2007. gada 22. marta rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs atļāva *Imerys* iestāties lietā. Tomēr šis uzņēmums ar vēstuli, kura Pirmās instances tiesas kancelejā tika iesniegta 2007. gada 23. aprīlī, informēja Pirmās instances tiesu, ka tas atsakās no iestāšanās lietā. Līdz ar to ar 2007. gada 12. jūlija rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs paziņoja par *Imerys* kā personas, kas iestājusies lietā, izslēgšanu no tiesvedības.
- 17 2008. gada 29. janvārī Pirmās instances tiesas otrā palāta nolēma uzsākt mutvārdu procesu, neveicot iepriekšējus pierādījumu savākšanas pasākumus. Tā arī nolēma lūgt Komisijai iesniegt noteiktus dokumentus un lūgt prasītāju iesniegt savus apsvērumus par tiem, kā arī atbildēt uz vienu jautājumu. Lietas dalībnieki sniedza atbildes Pirmās instances tiesas noteiktajos termiņos, turklāt Komisija iesniedza papildu apsvērumus par prasītājas apsvērumiem, kuri šajā sakarā tika sniegti pēc Pirmās instances tiesas uzaicinājuma.

18 2008. gada 22. aprīļa tiesas sēdē tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu apsvērumi un atbildes uz Pirmās instances tiesas jautājumiem.

19 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai segt tiesāšanās izdevumus;
- lemt par Apstrīdētā lēmuma atcelšanas sekām.

20 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt, ka prasība ir acīmredzami nepieņemama tiktāl, ciktāl tajā tiek paredzēts paziņojums par Apstrīdētā lēmuma iespējamās atcelšanas sekām;
- prasību pārējā daļā noraidīt;

— piespriest prasītājam segt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 21 Prasītāja izvirza četrus pamatus, kas izriet, pirmkārt, no nosacījumu, kuri ir noteikti lēmuma pieņemšanai saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu, neievērošanas, kā arī samērīguma principa pārkāpuma, otrkārt, no saprātīga termiņa ievērošanas principa pārkāpuma, treškārt, no pilnvaru nepareizas izmantošanas un, ceturtkārt, no tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpuma. Prasītāja turklāt lūdz veikt vairākus tiesvedības organizatoriskos pasākumus.
- 22 Komisija norāda, ka lūgums Pirmās instances tiesai lemt par Apstrīdētā lēmuma iespējamās atcelšanas sekām ir nepieņemams. Tā turklāt uzskata, ka prasītājas izvirzītie pamati nav pamatoti, un apstrīd pieprasīto tiesvedības organizatorisko pasākumu nepieciešamību.

Par lūguma attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma iespējamās atcelšanas sekām pieņemamību

- 23 Jāatzīmē, kā to norāda Komisija, ka lūdzot Pirmās instances tiesai lemt par Apstrīdētā lēmuma atcelšanas sekām, prasītāja vēlas iegūt paziņojumu par šī sprieduma sekām, kas vienlaikus būtu rīkojums Komisijai to izpildīt. Tomēr tā kā, veicot tiesiskuma pārbaudi saskaņā ar EKL 230. pantu, Pirmās instances tiesa nav kompetenta pieņemt deklarātīvus

lēmumus (skat. šajā sakarā Tiesas 2003. gada 9. decembra rīkojumu lietā C-224/03 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-14751. lpp., 20.–22. punkts) vai rīkojumus, pat ja tie attiecas uz tās spriedumu izpildes nosacījumiem (Tiesas priekšsēdētāja 1995. gada 26. oktobra rīkojums apvienotajās lietās C-199/94 P un C-200/94 P *Pevasa* un *Inpesca*/Komisija, *Recueil*, I-3709. lpp., 24. punkts), prasītājas lūgums ir jāuzskata par acīmredzami nepieņemamu.

Par pirmo pamatu, kas izriet no Regulas Nr. 139/2004 11. panta pārkāpuma

- ²⁴ Saskaņā ar pirmo pamatu lietas dalībnieki vispirms apskata nosacījumus, kuri ir jāizpilda, lai Komisijai ar lēmumu, kurš pieņemts, pamatojoties uz Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu, būtu tiesības pieprasīt labot informāciju, kuru ir iesniedzis dalībnieks, kurš paziņo par koncentrāciju, un kas izrādījusies neprecīza. Prasītāja norāda, ka šajā gadījumā šie nosacījumi nav izpildīti, ņemot vērā, ka Apstrīdētajā lēmumā pieprasītie labojumi nebija nepieciešami koncentrācijas izvērtēšanai (pirmā daļa) un ka janvāra dati būtībā bija pareizi (otrā daļa).

Ievada apsvērumi par informācijas nepieciešamības jēdzienu un informācijas labošanu

— Lietas dalībnieku argumenti

- ²⁵ Prasītāja uzskata, ka Komisija var lūgt labot kļūdas, kas ir konstatētas informācijā, kuru ir iesniedzis koncentrācijas darbības dalībnieks, tiktāl, ciktāl informācija, kura ir jālabo,

un tās labojumi ir nepieciešami. Šajā sakarā prasītāja precīzē, pirmkārt, ka nepietiek ar to, ka attiecīgā informācija ir vienīgi potenciāli lietderīga un ka, otrkārt, labojumu veikšana ir nepieciešama vienīgi tad, ja attiecīgās kļūdas ir nozīmīgas, proti, ja pastāv ievērojams risks, ka tām varētu būt nozīmīgas sekas uz attiecīgās koncentrācijas darbības izvērtējumu.

26 Ņemot vērā izvērtēšanas termiņa apturēšanas sekas un steidzamības prasību, kas raksturo Regulā Nr. 139/2004 noteikto procedūru, iepriekš minētie nosacījumi turklāt esot jāinterpretē sašaurināti. Visbeidzot, prasītāja apstiprina, ka, pat ja principā Komisijai ir jānosaka, kāda informācija ir nepieciešama, galvenokārt ņemot vērā attiecīgā gadījuma apstākļus, tai tomēr ir jāievēro samērīguma princips, saskaņā ar kuru esot noteikts, ka, jo apturēšana ir ilgāka, jo svarīgākiem ir jābūt apturēšanas iemesliem.

27 Komisija vispirms norāda, ka tā var pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu, tiklīdz tā uzskata, ka tās rīcībā nav visas informācijas, kas ir nepieciešama lēmuma pieņemšanai par attiecīgās koncentrācijas darbības saderību ar kopējo tirgu. Tā tas esot arī gadījumā, ja pastāv risks, ka koncentrācijas dalībnieka iesniegtajā informācijā konstatētās kļūdas varētu ietekmēt Komisijas izvērtējumu. Tā arī norāda, ka pieprasītās informācijas nepieciešamība ir objektīvs fakts, attiecībā uz kuru tai ir liela rīcības brīvība un kas ir jāizvērtē, ņemot vērā lietas apstākļus un paredzētās informācijas iespējamo noderīgumu. Visbeidzot, esot arī jāņem vērā, ka Komisijai izvērtējums ir jāveic ļoti rūpīgi un pamatojoties uz pilnīgu un precīzu informāciju.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 28 No judikatūras izriet, ka Komisija var izmantot pilnvaras, kas tai ir uzticētas saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. pantu tikai tiktāl, ciktāl tā uzskata, ka tās rīcībā nav visas nepieciešamās informācijas, lai tā varētu lemt par attiecīgās koncentrācijas darbības saderību ar kopējo tirgu (skat. attiecībā uz analogiem Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 1. lpp.) noteikumiem Pirmās instances tiesas 1997. gada 27. novembra spriedumu lietā T-290/94 *Kaysersberg/Komisija, Recueil*, II-2137. lpp., 145. punkts).
- 29 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka, pieņemot lēmumu par koncentrāciju, Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 2. pantu ir jāizvērtē attiecīgās darbības sekas visos tirgos, kuros pastāv risks, ka var tikt būtiski apdraudēta efektīva konkurence kopējā tirgū vai būtiskā šī tirgus daļā.
- 30 Turklāt tas, ka nepieciešamības prasība ir jāinterpretē, atsaucoties uz lēmumu par attiecīgās koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu, nozīmē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. pantu izteiktajā lūgumā paredzētās informācijas nepieciešamība ir jānovērtē, atsaucoties uz uztveri, kāda attiecīgā lūguma formulējuma brīdī leģitīmi varēja būt Komisijai par informācijas apmēru, kas nepieciešams koncentrācijas izvērtējumam. Līdz ar to šis izvērtējums nav jāpamato ar informācijas patiesu nepieciešamību procesa Komisijā laikā, kas ir atkarīgs no daudziem faktoriem, un tādējādi tā nevar tikt precīzi noteikta lūguma sniegt informāciju formulēšanas brīdī.

- 31 Attiecībā uz konkrēto gadījumu, kad ir nepieciešams labot jau iesniegtu informāciju, kura tiek uzskatīta par neprecīzu, Pirmās instances tiesa uzskata, ka konstatēto kļūdu nozīmības kritērijs, uz kuru atsaucas lietas dalībnieki, tiek izvērtēts, ņemot vērā Regulas Nr. 139/2004 un it īpaši tās 2. un 11. panta redakciju un sistēmu. Līdz ar to ir jāuzskata, ka Komisija var lūgt labot lietas dalībnieka iesniegtu informāciju, kurā ir konstatētas kļūdas, ja pastāv risks, ka atklātās kļūdas varētu radīt būtiskas sekas Komisijas veiktajam izvērtējumam par attiecīgās koncentrācijas darbības saderību ar kopējo tirgu.
- 32 Attiecībā uz iepriekš minēto kritēriju piemērošanas kontroli, pirmkārt, ir jāprecizē, ka tās nolūkiem ir jāveic komplekss ekonomiskā rakstura izvērtējums. Līdz ar to Komisijai šajā sakarā ir rīcības brīvība un Kopienu tiesa var veikt kontroli vienīgi pārbaudot, kā tiek ievēroti procesa noteikumi un sniegts pamatojums, kā arī faktu precizitāti, to, vai nepastāv acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana. Tomēr šis apstāklis nenozīmē, ka Kopienu tiesai ir jāatturas no Komisijas veiktas ekonomiska rakstura datu interpretācijas kontroles (Tiesas 2005. gada 15. februāra spriedums lietā C-12/03 P Komisija/*Tetra Laval*, Krājums, I-987. lpp., 38. un 39. punkts) un it īpaši Komisijas veiktās informācijas, kura tiek pieprasīta saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. pantu, nepieciešamības izvērtējuma, kā arī iespējami pieļauto kļūdu nozīmīgā rakstura izvērtējuma kontroles.
- 33 Otrkārt, pretēji prasītājas norādītajam, iepriekš minētie kritēriji nav jāinterpretē sašaurināti. Steidzamības prasība, kas raksturo vispārējo Regulas Nr. 139/2004 saturu (attiecībā uz Regulu Nr. 4064/89 skat. Pirmās instances tiesas 1999. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-221/95 *Endemol*/Komisija, *Recueil*, II-1299. lpp., 84. punkts), ir jāsaskaņo ar koncentrāciju saderības ar kopējo tirgu efektīvas kontroles mērķi, kas Komisijai ir jāveic ar īpašu rūpību (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Tetra Laval*, 42. punkts) un kas pieprasa, lai Komisija iegūtu pilnīgu un precīzu informāciju.

34 Visbeidzot, ir taisnība, ka saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. pantu Komisijai uzticēto pilnvaru veikšana ir pakļauta samērīguma principa ievērošanai, kas noteic, ka Kopienas iestāžu veiktie pasākumi nedrīkst pārsniegt to, kas ir piemērots un vajadzīgs, lai sasniegtu paredzētos mērķus (Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. jūlija spriedums lietā T-177/04 *easyJet/Komisija*, Krājums, II-1931. lpp., 133. punkts). Īpaši tas nozīmē, ka uzņēmumam noteikts pienākums sniegt informāciju nedrīkst tam radīt nesamērīgu nastu, ņemot vērā pārbaudes prasības (skat. pēc analogijas Pirmās instances tiesas 1991. gada 12. decembra spriedumu lietā T-39/90 *SEP/Komisija*, *Recueil*, II-1497. lpp., 51. punkts). Tomēr, tā kā termiņš, uz kādu tiek apturēti Regulas Nr. 139/2004 10. pantā noteiktie termiņi, rodas, pieņemot lēmumu saskaņā ar minētās regulas 11. pantu un ir atkarīgs no nepieciešamās informācijas paziņošanas datuma, Komisija nepārkāpj samērīguma principu, apturot procesu tik ilgi, kamēr šī informācija tai nav sniegta.

Par pirmo daļu, kas izriet no tā, ka informācija, kuru tika pieprasīts labot, neesot nepieciešama

— Lietas dalībnieku argumenti

35 Prasītāja vispirms norāda, ka informācija, kuru tika pieprasīts labot ar Apstrīdēto lēmumu, šī lēmuma pieņemšanas dienā neesot bijusi nepieciešama, lai Komisija varētu lemt par paziņotās koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu, jo tā neesot būtiska Komisijas norādītajiem mērķiem.

36 Ņemot vērā, ka ekonometriskais pētījums par pildījumam paredzētiem produktiem tika pamatots vienīgi ar 2004. gada datiem, dati par pārklājumam paredzētiem produktiem, kā arī dati par 2002. un 2003. gadu neesot būtiski. Turklāt tas, ka Komisija lūdz labot datus par 2002. un 2003. gadu, esot ļaunticīga darbība, kas apšaubā Apstrīdētā lēmuma nepieciešamību attiecībā uz citiem datiem, kurus tika lūgts labot. Šis apstāklis rada arī jautājumu, vai marta dati patiešām laikus tika izmantoti ekonometriskā pētījuma veikšanai. Ņemot vērā Regulā Nr. 139/2004 paredzētos procesuālos noteikumus, uz iespējamajām marta datu paziņošanas sekām koncentrācijas izvērtēšanai varēja norādīt, vēlākais, paziņojumā par iebildumiem. Tomēr Komisija vienīgi noteica, ka minētie dati esot izmantoti ekonometriskā pētījuma atsākšanai pēc paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas, kas apstiprina, ka marta dati Komisijas analīzes veikšanai nebija nepieciešami.

37 Prasītāja arī atgādina, ka paziņojums par iebildumiem, kura izstrāde sākās laikā, kad tika pieņemts Apstrīdētais lēmums, un kurš līdz ar to ir īpaši svarīgs, lai noteiktu informāciju, kuru Komisija šajā laikā uzskatīja par nepieciešamu sava izvērtējuma veikšanai, attiecās vienīgi uz pārklājumam paredzētiem produktiem. Brīdī, kad tika pieņemts 2005. gada 9. decembra lēmums, Komisijas izvērtējums netika vērst uz pārklājumam paredzētu produktu tirgu, bet gan uz pildījumam paredzētiem produktiem. Līdz ar to Apstrīdētajā lēmumā norādītā informācija, kas tika pamatota ar 2005. gada 9. decembra lēmuma neievērošanu, nebija nozīmīga pārklājumam paredzētu produktu jomā un līdz ar to nebija būtiska paziņojuma par iebildumiem izstrādei. Šo apstākli apstiprina tas, ka šajā dokumentā gandrīz netika izmantota un katrā ziņā nebija nepieciešams izmantot kravu datu bāzi.

38 Prasītāja arī apstrīd, ka Apstrīdētajā lēmumā norādītā informācija būtu tikusi izmantota, lai noteiktu produktu tirgus un attiecīgos ģeogrāfiskos tirgus.

39 Visbeidzot, prasītāja norāda, ka Komisijas iesniegtie dokumenti attiecībā uz precīzu marta datu izmantošanu nepierāda, ka Apstrīdētajā lēmumā norādītā informācija būtu bijusi nepieciešama lēmuma par koncentrāciju pieņemšanai. Pirmkārt, no šiem dokumentiem izriet, ka minētie dati neesot bijuši derīgi cenu līmeņa izvērtējumam. Otrkārt, arī attiecīgie dokumenti nepierādot attiecīgās informācijas nepieciešamību tirgus daļu aprēķināšanai. Treškārt, Komisija nav pierādījusi, ka tā pirms vai pēc Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas būtu veikusi informācijas, kuru tā lūdza labot, nepieciešamības izvērtējumu.

40 Komisija norāda, ka tā piegādes datu bāzi ir izmantojusi ne tikai lai veiktu ekonometrisko pētījumu, bet arī lai noteiktu attiecīgos tirgus un, vispārīgāk, lai veiktu koncentrācijas ietekmes uz konkurenci izvērtējumu. Tā norāda, ka ekonometriskais pētījums patiešām tika veikts, pamatojoties uz marta datu bāzi, ko apliecina pēc Pirmās instances tiesas lūguma iesniegtie dokumenti. Tomēr tā pieļauj, ka, sākot no 2006. gada februāra otrās puses, tā koncentrējās uz pārklājumam ir paredzēto produktu sektoru, jo šo izmaiņu galvenais iemesls bija, ka Komisija uzzināja, ka šajā laikā *J. M. Huber Corp.* izstrādājis produktu, kas tam ļautu iekļūt šajā tirgū. Šis apstāklis tomēr nenozīmē, ka Komisija būtu pilnībā pārtraukusi pārbaudi attiecībā uz pildījumu paredzētiem produktiem.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

41 Vispirms jānorāda, ka nozīmīga prasītājas argumentācijas daļa ir pamatota ar apgalvojumu, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisija esot pabeigusi vai neesot sākusi vairāku jautājumu izpēti, esot pieņēmusi vairākus sākotnējos secinājumus vai veltījusi savu uzmanību noteiktām jomām. Tomēr, kā tas tika norādīts šī sprieduma

30. punktā, šiem apstākļiem nav nozīmes, jo Apstrīdētajā lēmumā norādītās informācijas nozīmība ir jāizvērtē, ņemot vērā uztveri, kāda attiecīgā lēmuma formulējuma brīdī legītimi varēja būt Komisijai par informācijas apmēru, kas nepieciešams lēmuma par koncentrāciju pieņemšanai.

42 Pēc tam ir jānorāda, ka piegādes datu bāze attiecās uz piegādēm, kas tika veiktas pildījuma un pārklājuma kalcija karbonāta tirgos. Prasītāja neapstrīd, ka paziņotā koncentrācija ietekmēja vai varēja ietekmēt šos tirgus. Šādos apstākļos no šī sprieduma 29. punkta izriet, ka informācija, kuru tika lūgts labot saskaņā ar Apstrīdēto lēmumu un kura ir daļa no kravu datu bāzes, principā var tikt uzskatīta par nepieciešamu lēmuma par koncentrāciju pieņemšanai.

43 Tāpat ir jāatgādina, ka kravu datu bāzē par katru no attiecīgajām piegādēm bija dati par rūpnīcu, no kuras sāka piegāde, klienta identitāti un atrašanās vietu, attālumu un transporta veidu, piegādātā produkta veidu, daudzumu un cenu. Šie dati ir nozīmīgi koncentrācijas darbības saderības ar kopējo tirgu izvērtēšanai, jo tie Komisijai ļauj noteikt attiecīgos tirgus, kā arī izpētīt konkurences situāciju katrā no tiem.

44 Tomēr prasītāja pārmet Komisijai, ka tā arī ir pieprasījusi labot datus par 2002. un 2003. gadu, lai gan ekonometriskais pētījums tika balstīts vienīgi uz datiem par 2004. gadu un pārējie Komisijas norādītie datu izmantošanas veidi neesot saistīti ar laika faktoru. Tomēr šajā sakarā pretēji prasītājas apgalvotajam ir jānorāda, ka faktoriem, kuri ir būtiski ģeogrāfisko tirgu un produktu tirgu noteikšanai, kā,

piemēram, piegādātāju un klientu atrašanās vieta, transporta veidi vai arī pieejamo produktu klāsts, ir tendence mainīties laika gaitā. Šādos apstākļos, nepastāvot īpašiem apstākļiem, kas pierādītu, ka pietiktu ar isāku atskaites laikposmu, nešķiet, ka Komisija būtu kļūdījusies, uzskatot, ka lēmuma par koncentrāciju pieņemšanas mērķiem ir nepieciešami attiecīgie dati par 2002. un 2003. gadu.

45 Attiecībā uz apgalvojumiem, kas ir pamatoti ar paziņojumu par iebildumiem un Komisijas iesniegtajiem dokumentiem par marta datu patiesu izmantošanu, jānorāda, ka šie elementi ir notikuši pēc Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Šajā sakarā vispirms ir jāatzīmē, kā to pamatoti norāda Komisija, ka, kaut arī fakts, ka saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. pantu izteiktajā lūgumā paredzētā informācija tika vēlāk izmantota, var nozīmēt, ka šī informācija ir nepieciešama, tomēr šī informācija nav tikusi izmantota, nav pielīdzināma pierādījumam, kas apgalvotu pretējo šī sprieduma 30. punktā minētā iemesla dēļ.

46 Attiecībā uz paziņojumu par iebildumiem vispirms ir jānorāda, ka pretēji prasītājas apgalvotajam tas neļauj noteikt izsmeļošu informācijas apjomu, kuru Komisija būtu uzskatījusi par nepieciešamu Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī. Pirmkārt, pat ja paziņojuma par iebildumiem sagatavošana acīmredzot ir sākusies Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, līdz tā nosūtīšanai tomēr pagāja gandrīz divi mēneši. Otrkārt, paziņojumā par iebildumiem ir vienīgi uzskaitīti Komisijas vērtējumi, kas tai ļāva noteikt iespējamās problēmas konkurences jomā, un principā tādējādi ir izslēgti tirgi, kuros nav konstatēti riski. Līdz ar to tā mērķis ir ievērojami šaurāks par Komisijas iepriekš veiktās pārbaudes mērķi.

- 47 Attiecībā uz citiem argumentiem, kuri ir pamatoti ar dokumentiem par marta datu patiesu izmantošanu, jānorāda, ka prasītāja vienīgi norāda, ka Komisija nav pierādījusi, ka Apstrīdētajā lēmumā norādītā informācija būtu nepieciešama lēmuma par koncentrāciju pieņemšanai. Tomēr tā kā prasītājam ir jāpierāda tās izvirzīto pamatu pamatotība un līdz ar to tas, ka attiecīgā informācija nav nepieciešama, šie argumenti ir jānoraida kā nepamatoti.
- 48 Visbeidzot, attiecībā uz jautājumu, vai ekonometriskais pētījums tika uzsākts pirms paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas, Komisija Pirmās instances tiesai ir iesniegusi ekrānuzņēmumu, kurā ir norādīts, ka dažādie informācijas faili, kuriem ir nozīme koncentrācijas izvērtējumam, laika posmā no 2006. gada aprīļa līdz augustam ir tikuši pārveidoti. Taisnība, kā to norāda arī prasītāja, ka lielākajai daļai failu ir norādīts pārveidošanas datums, kurš ir vēlāks par paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas datumu. Tomēr Pirmās instances tiesa uzskata, kā to arī norāda Komisija, ka attiecīgie datumi ir datumi, kuros minētie faili ir tikuši izmantoti pēdējo reizi, un šie faili paziņotās koncentrācijas izvērtēšanas laikā ir tikuši izmantoti regulāri, īpaši pirms paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas. Prasītāja, kurai, kā tas tikko tika atzīmēts, ir pierādīšanas pienākums, nav iesniegusi nevienu faktu, kurš šo apgalvojumu varētu atspēkot.
- 49 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka nav pierādīts, ka informāciju, kuru tika lūgts labot ar Apstrīdēto lēmumu, Komisija brīdī, kad tika izstrādāts lūgums sniegt informāciju, nevarēja uzskatīt par nepieciešamu Regulas Nr. 139/2004 11. panta izpratnē. Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.
- 50 Attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka Komisija, pieprasot labot datus par 2002. un 2003. gadu, ir rīkojusies ļaunticīgi, tas attiecas uz iemesliem, kuru dēļ Komisija pieņēma

Apstrīdēto lēmumu, un līdz ar to patiesībā atbilst prasītājas izvirzītajam pamatam par pilnvaru nepareizu izmantošanu. Līdz ar to šī pamata ietvaros tam nav nozīmes.

Par otro daļu, kas izriet no tā, ka janvāra dati būtībā ir bijuši precīzi

— Lietas dalībnieku argumenti

- 51 Prasītāja apgalvo, ka janvāra dati būtībā ir bijuši precīzi un līdz ar to nav bijis nepieciešams pieprasīt tos labot.
- 52 Lai pierādītu savu apgalvojumu, prasītāja, pirmkārt, norāda vairākus argumentus, kas izriet no janvāra datu statistikas izpētes. Prasītāja šajā sakarā norāda, ka gadījumā, ja šajos datos ir noteikts skaits kļūdu, tas ir parasts apstākļi statistikas nozarē, turklāt arī marta dati neapšaubāmi neesot bijuši pilnībā precīzi. Tomēr nav nedz iespējams, nedz nepieciešams vai ierasts novērst visas kļūdas, kas ietekmē statistikas datus, jo pastāv metodes, kas, pirmkārt, ļauj no datu kopuma izslēgt absurdus datus vai paredzēt to ietekmi un, otrkārt, ļauj pārbaudīt visu attiecīgo datu precizitāti. Prasītāja norāda, ka šajā gadījumā Komisija esot izmantojusi šīs metodes, jau saņemot janvāra datus, neraugoties uz tās apgalvojumiem, ka tā esot vienīgi noteikusi šo datu precizitāti.

- 53 Lai novērtētu Apstrīdētajā lēmumā norādīto kļūdu ietekmi, prasītāja lūdza *LECG Consulting* iesniegt janvāra datus tādu pašu statistikas testu veikšanai, kādus Komisija tika veikusi, jau saņemot šos datus. Saskaņā ar pirmo ziņojumu, kurš ir pievienots prasības pieteikumam (turpmāk tekstā — “*LECG* pirmais ziņojums”), kļūdaino datu skaits nebija neparasti liels un, veicot salīdzinājumu starp janvāra datiem un tādiem pašiem datiem bez, iespējams, nesaskanīgiem vai kļūdainiem rādītājiem, kurus bija konstatējusi Komisija (turpmāk tekstā — “labotie dati”), neparādījās būtiskas atšķirības mainīgajos lielumos, kurus esot izmantojusi Komisija, izstrādājot paziņojumu par iebildumiem un veicot vispārējo attiecīgo tirgu izpēti. Tāpat esot maz ticams, ka attiecīgās kļūdas būtiski ietekmētu ekonometriskā pētījuma rezultātus.
- 54 Saskaņā ar citu *LECG Consulting* ziņojumu, kurš tika sagatavots, atbildot uz iebildumu rakstu, un ir pievienots replikai (turpmāk tekstā — “*LECG* otrais ziņojums”), hipotētiskās cenas, kuras tika aprēķinātas ekonometriskā pētījuma ietvaros, būtiski neatšķirās, izmantojot janvāra datus, labotos datus un marta datus. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka janvāra dati būtībā esot precīzi un Komisija esot varējusi un tai esot vajadzējis tos ņemt vērā.
- 55 Turklāt apsvērumos, kurus prasītāja sniedza par Komisijas iesniegtajiem dokumentiem, tā norādīja uz *LECG Consulting* veiktiem aprēķiniem, saskaņā ar kuriem janvāra dati būtībā esot precīzi attiecībā uz samēriņu piegādes maksimālā attāluma noteikšanu.
- 56 Otrkārt, prasītāja norāda uz vairākiem apstākļiem, kuri, pēc tā domām, pierādot, ka Komisija patiesībā Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī esot zinājusi, ka janvāra dati būtībā esot precīzi. Šajā sakarā prasītāja vispirms norāda, ka Komisijas tēze, saskaņā ar kuru tā Apstrīdētajā lēmumā norādītās kļūdas neesot atklājusi līdz februāra otrajai pusei, esot maz ticama, īpaši ņemot vērā, ka 2006. gada janvārī Komisija bija secinājusi,

ka koncentrācija neradot nekādas problēmas konkurences jomā, un esot bijusi gatava atļaut koncentrāciju bez nosacījumiem. Šādu secinājumu patiesībā varot pieņemt vienīgi pēc janvāra datu pārbaudes, kuras laikā tika atklātas kļūdas un novērtēta to ietekme. Turklāt relatīvi ierobežotais prasītājas kravu skaits, kurš tika ņemts vērā ekonometriskajā pētījumā, kā arī fakts, ka Komisijas par šo lietu atbildīgās darba grupas dalībnieks apstiprināja, ka viņš ir izslēdzis absurdos rādītājus, nozīmē, ka šādas pārbaudes ir notikušas un ka līdz ar to Komisija jau janvārī zināja par lielu skaitu kļūdu, par kurām tā apgalvo, ka esot atklājusi tikai vēlāk.

57 Prasītāja turpina, pirmkārt, norādot, ka uz jautājumiem, kuri, kā to norāda Komisija, pamatojot jaunu janvāra datu precizitātes pārbaudi, tā jau bija atradusi atbildes iepriekš. Otrkārt, no *LECG* pirmā un otrā ziņojuma izriet, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī Komisija jebkurā gadījumā esot varējusi pārbaudīt, vai atklātās kļūdas ietekmē tās pārbaudi. Treškārt, Komisija neesot pierādījusi, ka būtu veikusi šīs pārbaudes pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, kas nozīmējot, ka to patiesībā neuztrauca konstatēto kļūdu ietekme uz paziņotās koncentrācijas izvērtējumu. Ceturtkārt, to, ka Komisija apzinājās, ka janvāra dati ir precīzi, pierādot tās pieņemtā nostāja paziņojumā par iebildumiem, kā arī tas, ka pirms minētā paziņojuma nosūtīšanas tā nebija nedz uzsākusi ekonometrisko pētījumu, nedz īstenojusi marta datu precizitātes pārbaudi. Piektkārt, prasītāja atgādina, ka tā uzskata, ka Komisijai esot bijis jāzina, ka tā izmantos vienīgi datus par 2004. gadu.

58 Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka, ņemot vērā nenozīmīgo kravu datu bāzes izmantošanu paziņojumā par iebildumiem un termiņa atlikšanas, ko izraisīja Apstrīdētais lēmums, ilgumu, minētā termiņa apturēšana esot acīmredzami nesamērīga.

59 Komisija norāda, ka tā Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī neesot varējusi izslēgt, ka kļūdas janvāra datus varētu ietekmēt tās veikto paziņotās koncentrācijas pārbaudi un ka līdz ar to minētie dati neesot pilnīgi precīzi. Tā norāda, ka pirmajā prasītājas izvirzīto argumentu virknē neesot ņemti vērā dažādie kravu datu bāzes mērķi un ka ar *LECG* abiem ziņojumiem nevarot pierādīt, ka konstatētajām kļūdām nebūtu seku. Attiecībā uz otru argumentu virkni Komisija paskaidro, ka pēc tam, kad tika paziņoti janvāra dati, tā veica vairākas standarta pārbaudes, kuru apjoms tomēr esot bijis ierobežots. Līdz ar to Apstrīdētajā lēmumā norādītās kļūdas esot konstatētas tikai to papildu pārbaūžu laikā, kas esot veiktas pēc Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sanāksmes, kuras laikā vairākas dalībvalstis izteica bažas par ekonometriskā pētījuma ticamību. Komisija piebilst, ka maija sākumā tā esot vienlaikus pabeigusi vairākas darbības, tostarp marta datu pārbaudi un paziņojuma par iebildumiem izstrādi, kas izskaidrojot, kādēļ tā minēto datu precizitāti apstiprināja vienīgi vairākas dienas pēc tam, kad minētais paziņojums tika nosūtīts.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

60 Attiecībā uz argumentiem, kas izriet no janvāra datu statistikas pārbaudes, vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar šī sprieduma 30. un 31. punktā minētajiem apsvērumiem Apstrīdētajā lēmumā pieprasīto labojumu nepieciešamība esot jānovērtē, ņemot vērā uztveri, kāda lēmuma formulējuma brīdī leģitīmi varēja būt Komisijai par janvāra datus konstatēto kļūdu nozīmīgo raksturu. Līdz ar to prasītājas veiktās pārbaudes var tikt ņemtas vērā vienīgi tiktāl, ciktāl Komisija varēja tās veikt Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī. Šis apstāklis nozīmē, ka salīdzinājumiem, kuri tika veikti par marta datiem, nav nozīmes, jo šie dati Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī neeksistēja.

61 Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 31. punktā minēto precizitātes nozīmīguma kritēriju ir jāpārbauda, vai dažādo prasītājas veikto pētījumu rezultātā var pierādīt, ka Komisijas konstatētās kļūdas nevar būtiski ietekmēt tās izvērtējumu par paziņotās koncentrācijas saderību ar kopējo tirgu.

62 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka, lai gan *LECG* pirmajā ziņojumā tiek secināts, ka vidējie būtiskie rādītāji, kas ir aprēķināti, par pamatu ņemot janvāra datus un labotos datus, būtiski neatšķiras, šī paša ziņojuma 2. tabulā atklājas svarīgas atšķirības starp šiem abiem datu apkopojumiem attiecībā uz transporta izmaksu koeficienta/rūpnīcas sākotnējās cenas lielāko rādītāju (tas atšķiras par 10 %), vidējo ar kravas automašīnu veikto pārvadāšanas attālumu (atšķiras par 13 %) un vidējo ar kuģi veikto pārvadāšanas attālumu (atšķiras par 28 %). Pat ja atbilstoši *LECG Consulting* pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē tiktu uzskatīts, ka šīm atšķirībām nav nozīmes, raugoties no ekonomiskā viedokļa, ņemot vērā secinājumus paziņojumā par iebildumiem, kā arī, kā tas izriet no minētā ziņojuma 3. tabulas, tomēr ir jānorāda, ka neviens salīdzinošais pētījums par šo atšķirību nenozīmīgumu nav ticis iesniegts par ekonometrisko pētījumu, lai gan *LECG Consulting* savā pirmajā ziņojumā norāda, ka tas uzskata, ka cenas, transporta izmaksas un piegādes attālumi esot šī pēdējā minētā pētījuma galvenie mainīgie lielumi. Tomēr, tā kā šāds pētījums nepastāv, nav iespējams noteikt, vai Komisijas konstatētās kļūdas var vai nevar būtiski ietekmēt ekonometriskā pētījuma rezultātus un līdz ar to Komisijas veikto paziņotās koncentrācijas izvērtējumu.

63 Attiecībā uz *LECG* pirmo ziņojumu jāpiebilst, kā to norāda Komisija, ka secinājums, saskaņā ar kuru konstatētajām kļūdām nav ietekmes uz būtiskajiem ekonometriskā pētījuma mainīgajiem lielumiem, tika pamatots, izpētot vidējos rādītājus, kuri tika aprēķināti, par pamatu ņemot apvienotos datus. Tomēr Komisija apgalvo, un prasītāja attiecībā uz šo punktu neapstrīd, ka iepriekš minētais pētījums tika veikts, izmantojot dažādas ražošanas vietas, kas nozīmē, ka apvienoto datu izpēte neļauj noteikt iespējamo konstatēto kļūdu ietekmi.

64 *LECG* otrajā ziņojumā, ar kuru tiek mēģināts atspēkot šo pēdējo minēto argumentu, veicot sīkāku datu izpēti, tomēr nav ietverta to svarīgo atšķirību analīze, kuras tika konstatētas starp cenām 3–4 % apmērā attiecībā uz vidējām cenām un vairāk par 10 % attiecībā uz vairākām ražošanas vietām un vairākiem produktiem. Kaut arī tiesas sēdē *LECG* pārstāvis norādīja, ka atšķirībai starp vidējām cenām nav nekādas nozīmes, ņemot vērā attiecīgo produktu pārvadāšanas izmaksu nozīmību, tomēr netika sniegts īpašs paskaidrojums par būtiskākām atšķirībām, kuras tika konstatētas attiecībā uz vairākām produktu ražošanas vietām. Līdz ar to arī *LECG* otrajā ziņojumā nav pierādīts, ka janvāra datus konstatētās kļūdas nevarētu būtiski ietekmēt cenas, kas ir norādītas ekonometriskajā pētījumā, un līdz ar to ietekmēt paziņotās koncentrācijas saderības ar kopējo tirgu izvērtējumu.

65 Attiecībā uz argumentiem, kuri tika izvirzīti apsvērumu par Komisijas iesniegtajiem dokumentiem ietvaros, ir jānorāda, ka prasītāja vienīgi atsauca uz maksimālā piegādes saprātīgā attāluma analīzi katram transporta veidam, kas ir teorētiskā distance, kura tiek aprēķināta, pamatojoties uz visām piegādēm, kuras ir veiktas, izmantojot attiecīgo transportu. Ja šis attālums ir ticis izmantots, nosakot attiecīgos ģeogrāfiskos tirgus, no lietas materiāliem tomēr izriet, ka tas vēlāk tika salīdzināts ar patiesajiem piegāžu maksimālajiem attālumiem, kas tika veikti no katras attiecīgo produktu ražošanas vietas, un šie attālumi netika norādīti tām vietām, kurām tie bija vislielākie. Šādos apstākļos apvienoto datu analīze, kurā netiek nošķirtas dažādas vietas, ir nepietiekama, lai varētu pārbaudīt, vai konstatētās kļūdas varētu būtiski ietekmēt ģeogrāfisko tirgu definīciju un līdz ar to paziņotās koncentrācijas izvērtējumu.

66 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājas iesniegtās analīzes neļauj secināt, ka janvāra dati patiesībā būtu precīzi. Līdz ar to ir jāizvērtē otra argumentu virkne, no kuras izriet, ka Komisija patiesībā esot zinājusi, ka šie dati ir precīzi.

- 67 Šajā sakarā ir jānorāda, ka prasītājas argumentācija galvenokārt balstīta uz iespējamu Komisijas apgalvojuma ticamības trūkumu, ka Apstrīdētajā lēmumā norādītās kļūdas neesot konstatētas, jau saņemot janvāra datus, bet tikai otrajā februāra pusē pēc Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sēdes. Līdz ar to Pirmās instances tiesa vispirms pārbaudīs Komisijas iesniegtos faktus šī apgalvojuma apstiprinājumam.
- 68 Šajā kontekstā, attiecībā, pirmkārt, uz pārbaudēm, kuras tika veiktas, jau saņemot janvāra datus, ir jānorāda, ka, tā kā Komisijas pārbaude ir jāveic relatīvi stingros termiņos, koncentrācijas dalībniekiem ir jāpaziņo Komisijai precīza un pilnīga informācija un koncentrāciju pārbaudes procedūra lielā mērā ir atkarīga no uzticības, jo Komisijai nevar noteikt pienākumu nekavējoties un detalizēti pārbaudīt visu minēto dalībnieku iesniegtās informācijas precizitāti.
- 69 Šajā sakarā iekšējā elektroniskā pasta vēstulē, kuru 2006. gada 6. martā nosūtīja viens no Komisijas par šo lietu atbildīgās darba grupas dalībniekiem un kuru Komisija ir pievienojusi pielikumā atbildei, kas tika iesniegta, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas lūgumu, attiecībā uz Apstrīdētajā lēmumā norādītajām kļūdām ir minēts, ka “testi, kas iepriekš tika veikti attiecībā uz [kravu] datu bāzi, bija vispārīgāki un [...] neattiecās uz pāris papīra ražošanas vietām”. Turpinājumā tiek norādīts, ka tas “izskaidro, kādēļ uz visiem šiem punktiem netika norādīts agrāk”.
- 70 Šis fakts, kura nozīmi prasītāja neapstrīd, pietiekami pamato, ka Komisijas veiktās pārbaudes pēc janvāra datu saņemšanas bija ierobežotas un līdz ar to neļāva atklāt Apstrīdētajā lēmumā norādītās kļūdas. Šajā kontekstā ir arī jānorāda, ka tas, ka pārbaudes tika veiktas vienīgi ierobežotā apmērā, padara nesvarīgu apgalvojumu, ka minētās kļūdas varētu atklāt, izmantojot standartizētus statistikas pārbaudes līdzekļus.

- 71 Savukārt attiecībā uz Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sanāksmes norisi un sekām, no šīs sanāksmes dalībnieku paziņojumiem, kuri ir pievienoti pielikumā Komisijas atbildei uz Pirmās instances tiesas lūgumu, izriet, ka šajā gadījumā tika apspriesta gan ekonometriskā pētījuma ticamība, gan pētījuma veikšanai izmantotie dati. Pat ja, kā to norāda prasītāja, šķiet, ka dažādie dalībnieki detalizēti nepārbaudīja attiecīgo datu precizitāti, tomēr ir loģiski, ka šīs debates lika Komisijai pārbaudīt pētījuma un tajā izmantoto datu precizitāti, ņemot vērā tās vēlmi izstrādāt jaunu minētās komisijas lēmuma projektu labvēlīga viedokļa saņemšanai.
- 72 Šajā sakarā arī jānorāda, ka 2006. gada 22. februārī nosūtītā Komisijas iekšējā elektroniskā pasta vēstulē, kas attiecās uz pienākumu sadali Konsultatīvās komitejas vēlāk pieņemta atļaujas projekta grozījumu sagatavošanā, kas tika pievienota iepriekš minētajai Komisijas atbildei, par ekonometrisko pētījumu ir norādīts: "Ticamības pārbaude + precizitātes analīze." Pirmās instances tiesa uzskata, ka šī atsauce ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek norādīts, ka ir jāveic papildu ekonometriskā pētījuma un tajā izmantoto datu pārbaude, nevis ka ar to vienkārši tiktu norādīts, kā prasītāja norādīja tiesas sēdē, ka atļaujas projektā esot aprakstītas sīkāk iepriekš veiktās pārbaudes. Attiecīgajā elektroniskā pasta vēstulē ir aprakstīti ne tikai īpaši grozījumi, bet tajā ir definēti arī jauni uzdevumi, kas ir jāveic pārbaudes laikā.
- 73 Tādējādi Komisijas iesniegtie dokumenti apstiprina tās apgalvojumus, ka Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sanāksmes rezultātā tā no jauna pārbaudīja janvāra datu precizitāti. Šādos apstākļos ir jāsecina, ka Komisijas tēze, ka Apstrīdētajā lēmumā norādītās kļūdas ir atklātas, veicot šīs padziļinātās pārbaudes, nevis pirms tam, ir pienācīgi pamatota.

- 74 Šo secinājumu neatspēko arī prasītājas norādītie apstākļi. Pirmkārt, prasītāja pati tiesas sēdē pieļāva, ka pat tad, ja jautājumi, kuri radās Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sanāksmes laikā, un īpašā situācija Somijas tirgū tika izskatīti iepriekš, tas tika darīts virspusēji, kas norāda, ka detalizētāko papildu pārbaūžu laikā, kuras tika veiktas pēc iepriekš minētās sanāksmes, attiecīgās kļūdas varēja tikt atklātas.
- 75 Otrkārt, tā kā šī sprieduma 66. punktā ir secināts, ka prasītāja nav pierādījusi janvāra datu materiālo precizitāti, tēze, ka Komisija Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī būtu varējusi pārbaudīt, ka šajos datos konstatētās kļūdas neesot būtiskas, nav pamatota.
- 76 Treškārt, 2006. gada 5. marta vēstulē, kuru Komisija ir pievienojusi atbildē uz Pirmās instances tiesas lūgumu, ir atzīmēts, ka janvāra datus ir tikušas konstatētas “nopietnas neatbilstības”, kas norāda, ka Komisija pārbaudes laikā ir veikusi kļūdu iespējamās ietekmes analīzi. Šādos apstākļos nevar piekrist prasītājas argumentam, ar kuru tiek apgalvots pretējais, jo to nepamato neviens faktiskais apstāklis.
- 77 Ceturtkārt, šī sprieduma 45. un 46. punktā paskaidroto iemeslu dēļ paziņojums par iebildumiem nav noteicošais fakts attiecībā uz Komisijas nostājas un informācijas, kas tika izmantota, veicot paziņotās koncentrācijas pārbaudi, precizitātes novērtējumu. Tāpat šī sprieduma 48. punktā Pirmās instances tiesa ir norādījusi, ka prasītāja nav atspēkojusi Komisijas argumentu, ka ekonometriskais pētījums tika veikts pirms paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas. Attiecībā uz faktu, ka marta datu precizitāte tika apstiprināta vienīgi pēc tam, kad minētais dokuments jau bija nosūtīts, prasītāja nav atspēkojusi Komisijas argumentu, kurš ir pamatots ar to, ka attiecīgajā laika posmā vienlaikus tika pabeigti vairāki uzdevumi.

- 78 Piektkārt, tā kā šī sprieduma 44. punktā tika secināts, ka Komisija var leģitīmi lūgt paziņot datus par vairākiem gadiem, arguments, ka Komisija ir zinājusi, ka nozīme ir tikai datiem par 2004. gadu, ir neefektīvs.
- 79 Visbeidzot, attiecībā uz argumentu, kas izriet no samērīguma principa pārkāpuma, ņemot vērā šī sprieduma 34. punktā minētos apsvērumus, jāsecina, ka to nevar atbalstīt.
- 80 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāsecina, ka nav pierādīts, ka Komisija, uzskatot, ka janvāra dati nav materiāli precīzi, un pieprasot tos labot, būtu pārkāpusi Regulas Nr. 139/2004 11. pantu. Līdz ar to gan otrā daļa, gan pirmais pamats ir pilnībā jānoraida.

Par otro pamatu, kas izriet no tā, ka Komisija esot pārkāpusi saprātīga termiņa principu

Lietas dalībnieku argumenti

- 81 Prasītāja uzskata, ka Apstrīdētais lēmums nav pieņemts saprātīga termiņa ietvaros, ņemot vērā, ka Komisija zināja par attiecīgajām kļūdām, sākot no pirmajām pārbaudēm, kuras tika veiktas 2006. gada janvāra pirmajā pusē. Līdz ar to Komisija, pirmkārt, esot radījusi būtiskus finansiālus zaudējumus prasītājam un, otrkārt, pārkāpusi tās tiesības uz

aizstāvību. Turklāt, novēlota Apstrīdētā lēmuma pieņemšana atklājot Komisijas patieso motivāciju, proti, iegūt laiku savas pārbaudes veikšanai, kaut arī ir pagājis šim nolūkam noteiktais termiņš.

82 Pirmkārt, Komisija norāda, ka iespējama saprātīga termiņa principa pārkāpums nepamatojot Apstrīdētā lēmuma atcelšanu, jo prasītāja nav pierādījusi, ka no tā izrietētu, ka būtu pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību. Otrkārt, Komisija uzskata, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, tā ir rīkojusies bez nepamatotas kavēšanās.

Pirmās instances tiesas vērtējums

83 Jānorāda, ka arguments, kas izriet no tā, ka prasītājai ir nodarīts kaitējums, šīs tiesvedības ietvaros, kas attiecas vienīgi uz Apstrīdētā lēmuma atcelšanu un līdz ar to vienīgi uz tā likumības pārbaudi, nav piemērojams.

84 Tāpat, pat ja saprātīga termiņa ievērošana administratīvo procedūru veikšanā konkurences politikas jomā ir Kopienų tiesību vispārējais princips, kura ievērošanu nodrošina Kopienų tiesa, tā pārkāpums tomēr nevar pamatot lēmuma atcelšanu, ja tā rezultātā nav pārkāptas arī attiecīgā uzņēmuma tiesības uz aizstāvību (Pirmās instances tiesas 1999. gada 20. aprīļa spriedums apvienotajās lietās no T-305/94 līdz T-307/94, no T-313/94 līdz T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 un T-335/94 *Limburgse Vinyl Maatschappij u.c./Komisija*, saukta par "PVC II" lietu, *Recueil*, II-931. lpp., 120.–122. punkts). Šajā gadījumā prasītāja šajā sakarā ir iesniegusi vienīgi vispārīgu apgalvojumu, nenorādot konkrētus faktus tā pamatojumam.

85 Termiņa, kurā tika pieņemts Apstrīdētais lēmums, nozīme, lai pierādītu pilnvaru nepareizu izmantošanu, tiks pētīta trešā pamata ietvaros.

86 Šādos apstākļos šis pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas izriet no pilnvaru nepareizas izmantošanas

Lietas dalībnieku argumenti

87 Vispirms prasītāja norāda, ka pretēji Komisijas apgalvotajam šis pamats pirmā pamata noraidīšanas dēļ nav kļuvis neefektīvs.

88 Pēc būtības prasītāja norāda, ka Komisija ir nepareizi izmantojusi pilnvaras, jo tā nav pieņēmusi Apstrīdēto lēmumu, lai īstenotu mērķi, kas izriet no Regulas Nr. 139/2004, bet gan lai iegūtu minētajā regulā paredzētās pārbaudes termiņa pagarinājumu, lai varētu pārbaudīt papildu jautājumus, kurus ierosināja vairākas dalībvalstis, kā arī prasītājas konkurenti 2006. gada februārī un martā. Sākotnējais pārbaudes termiņš, kam bija jābeidzas 2006. gada 31. martā, nebūtu ļāvis Komisijai veikt analīzi paredzētajā termiņā un līdz ar to nosūtīt paziņojumu par iebildumiem.

- 89 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka šī iemesla dēļ Komisija 2006. gada 3. marta telefona sarunas laikā norādīja, ka ir jāatrisina problemātiski jautājumi un piedāvāja pēc pušu labprātīgas vienošanās pagarināt termiņu par 20 darba dienām. Pēc prasītājas advokātu izteiktajām šaubām Komisija vēlāk kā draudu esot pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu par janvāra datiem gadījumam, ja nevarētu rast vienprātīgu risinājumu. Šajā kontekstā vēstules, kuras Komisijas dienesti nosūtīja 2006. gada 22. un 24. februārī un 2. martā, apskatot vairākus jautājumus par janvāra datu precizitāti, esot izstrādātas vienīgi lai sagatavotu elementus, ar kuriem pamatot Apstrīdēto lēmumu.
- 90 Prasītāja šajā sakarā pretēji Komisijai norāda, ka šāda pieeja nevar tikt raksturota kā vienprātīga, ņemot vērā, pirmkārt, ka no 2006. gada 5. marta iekšējās elektroniskā pasta vēstules, kura tika pievienota pielikumā Komisijas atbildei uz Pirmās instances tiesas lūgumu, izrietot, ka alternatīva piedāvājuma pretendents mērķis esot vēlme samazināt tiesvedības risku, nevis ierobežot atklāto kļūdu ietekmi uz pārbaudes termiņu un, otrkārt, pieņemot 2005. gada 11. oktobra, 9. un 23. novembra un 9. decembra lēmumus saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu, Komisija nekad pretendentsam neesot piedāvājusi alternatīvas.
- 91 Otrkārt, tas, ka Komisija apstrīdēja janvāra datu precizitāti, esot izskaidrojams ar tās izmeklēšanas jauno virzienu, ņemot vērā, ka tā neizteica šaubas par minētajiem datiem pirms vairāku dalībvalstu un uzņēmumu iesaistīšanās. Sākumā, proti, līdz 2006. gada februāra otrajai pusei, Komisija koncentrējās uz pildījumam paredzēta kalcija karbonāta tirgu un šī tirgus analīzes būtisks elements esot bijis ekonometriskais pētījums, pretēji Komisijas norādītajam, ka šis pētījums tika izmantots vienīgi kā papildu līdzeklis. Turpretī vēlāk, pēc Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sanāksmes, tā esot veltījusi laiku, lai pārbaudītu vairāku dalībvalstu un prasītājas konkurentu izvirzītos argumentus par situāciju pārklājumam paredzēto produktu tirgū, īpaši attiecībā uz Somijas tirgu.

- 92 Treškārt, prasītāja piebilst, ka nebija nepieciešams veikt paziņotās koncentrācijas atkārtotu izvērtēšanu saistībā ar laboto informāciju, ņemot vērā jauno Komisijas izvērtēšanas virzienu, un tā turklāt arī netika veikta. Paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas brīdī Komisija neesot pabeigusi marta datu pārbaudi un neesot noteikusi, ka šie pēdējie minētie dati būtu izmantoti, lai noteiktā laikā uzsāktu ekonometrisko pētījumu. Prasītāja piebilst, ka, ja janvāra datu labojumi varētu ietekmēt Komisijas analīzes rezultātu, tā to būtu norādījusi paziņojumā par iebildumiem.
- 93 Ceturtkārt, prasītāja atgādina, ka tā uzskata, ka janvāra dati būtībā esot precīzi, un šajā sakarā piebilst, ka vairāku Apstrīdētajā lēmumā izvirzītu jautājumu nenozīmīgais raksturs un tas, ka tie nav būtiski, pierādot, ka šī lēmuma pieņemšanas pamatā esot vēlme iegūt izvērtēšanas termiņa pagarinājumu. Turklāt no 2006. gada 12. janvāra vēstules, no tā, ka 2006. gada janvārī Komisija bija paredzējusi atļaut koncentrāciju bez nosacījumiem, un no atļaujas projekta sagatavošanas un izplatīšanas izrietot, ka Komisija esot zinājusi, ka janvāra dati ir precīzi.
- 94 Piektkārt, no 2006. gada 6. marta iekšējās elektroniskā pasta vēstules, kura ir pievienota pielikumā Komisijas atbildei uz Pirmās instances tiesas lūgumu, izrietot, ka viens no Komisijas par šo lietu atbildīgās darba grupas dalībniekiem esot sistemātiski meklējis vislielāko iespējamo kļūdu skaitu janvāra datos, lai varētu pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu, neinteresējoties par to iespējamo ietekmi. Prasītāja šajā kontekstā atkārtoti argumentu, ka Komisija nav pierādījusi, ka tā būtu pētījusi atklāto kļūdu būtiskumu pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Gluži pretēji, no 2006. gada 5. marta vēstules izrietot, ka Komisija esot sākusi izstrādāt Apstrīdēto lēmumu, pirms šāda analīze būtu veikta. Šie apstākļi pierādot, ka Komisiju patiesībā atklāto kļūdu ietekme neesot interesējusi.

- 95 Sestkārt, Komisija neesot apstrīdējusi prasītājas 2006. gada 6. marta vēstules saturu, kurā tā esot norādījusi, ka tai esot likts veikt pretlikumīgu izvēli starp termiņa pagarinājumu pēc pušu vienošanās un lēmumu, ar kuru tiktu atlikts pārbaudes termiņš.
- 96 Septītkārt, līdzīgi lēmumi, kurus Komisija pieņēma paziņotās koncentrācijas izvērtēšanas laikā, tika pieņemti dažas dienas pēc attiecīgās informācijas saņemšanas, savukārt starp janvāra datu saņemšanu un Apstrīdēto lēmumu esot pagājuši divi mēneši.
- 97 Komisija norāda, ka šis pamats tiek pamatots ar hipotēzi, ka Apstrīdētajā lēmumā lūgtā informācija neesot bijusi nepieciešama, lai pieņemtu lēmumu par koncentrāciju. Līdz ar to pirmā pamata noraidīšana nozīmējot otra pamata noraidīšanu. Attiecībā uz būtību Komisija norāda, ka prasītāja nav norādījusi objektīvas, nozīmīgas un saskaņotas pazīmes sava argumenta par pilnvaru nepareizu izmantošanu pamatojumam, vienīgi pieņēmumus, kuri kļūdaini tiek pamatoti ar vairākiem apstākļiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 98 Vispirms ir jāatzīmē, ka šīs prasības pirmā pamata noraidīšana izriet no tā, ka prasītāja nav pienācīgi juridiski pamatojusi, ka Apstrīdētajā lēmumā pieprasītā informācija nebūtu nepieciešama Regulas Nr. 139/2004 11. panta izpratnē. Tomēr tas, ka nav pierādījumu spēkā esošās regulas pārkāpumam, neietekmē administratīvās iestādes, iespējams, pieļauto pilnvaru nepareizu izmantošanu. Līdz ar to joprojām ir pamats pētīt šo pamatu, kaut arī pirmais pamats tika noraidīts.

- 99 Turklāt ir jāatgādina, ka pilnvaru nepareizas izmantošanas jēdziens faktiski attiecas uz administratīvu iestādi, kas savas pilnvaras izmantojusi citiem mērķiem, nevis tiem, kuru sasniegšanai tai šīs pilnvaras piešķirtas. Lēmumā ir pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana tikai tad, ja tas, pamatojoties uz objektīvām, nozīmīgām un saskaņotām pazīmēm, izrādās pieņemts šādā nolūkā. Pastāvot vairākiem mērķiem, pat ja nepamatoti argumenti mijas ar pamatotiem, lēmums tomēr nezaudē spēku pilnvaru nepareizas izmantošanas dēļ, ja tas nepārkāpj galveno mērķi (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 21. septembra spriedumu lietā T-87/05 *EDP/Komisija*, Krājums, II-3745. lpp., 87. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 100 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai prasītājas iesniegtajos faktos ir objektīvas, nozīmīgas un saskaņotas pazīmes tam, ka Komisija Apstrīdēto lēmumu pieņēma drīzāk tādēļ, lai iegūtu koncentrācijas pārbaudes termiņa pagarinājumu, nevis lai iegūtu labojumus informācijai, kura ir nepieciešama šīs pašas pārbaudes veikšanai.
- 101 Pirmkārt, attiecībā uz 2006. gada 3. marta telefona sarunu no šīs sarunas protokola, kuru uzrakstīja prasītājas advokāti, izriet, ka Komisija atsaucās uz lēmuma saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu pieņemšanu vienīgi pēc tam, kad prasītāja apstrīdēja termiņa pagarinājuma pēc pušu vienošanās lietderību. Tomēr saskaņā ar minēto protokolu to, ka janvāra datos pastāv ievērojama neatbilstība, Komisija minēja jau sarunas sākumā, pirms tika paredzēti līdzekļi, kā šo neatbilstību labot. Tāpat prasītāja neapstrīd, ka Komisija, izmantojot vairākas vēstules, kuras tika nosūtītas, sākot ar 2006. gada 22. februāri, norādīja, ka janvāra datos pastāv vairākas kļūdas. Līdz ar to no šī protokola nevar secināt, ka Komisijas atsauce uz iespējamu lēmuma pieņemšanu saskaņā ar Regulas Nr. 139/2004 11. panta 3. punktu būtu drauds, kuras mērķis būtu pārliecināt prasītāju piekrist pārbaudes termiņa pagarinājumam pēc pušu vienošanās.

102 Turklāt attiecībā uz apstākli, ka Komisija prasītājam piedāvāja alternatīvu iespēju termiņa pagarinājumam pēc pušu vienošanās, ir jānorāda, ka, tā kā viena un tā pati darbība var būt vairāku vienlaikus pastāvošu mērķu rezultāts, apstāklis, ka no Komisijas iesniegtajiem faktiem izriet, ka to uztrauca iespējamas tiesvedības risks, neizslēdz, ka tā vienlaikus būtu gribējusi ierobežot kļūdu atklāšanas ietekmi uz pārbaudes termiņu. Turklāt analogija, kuru prasītāja veic ar iepriekš pieņemtiem lēmumiem, nepārlicina, jo, kā to norāda Komisija, Apstrīdētais lēmums attiecas uz ievērojami ilgāku laika posmu un turklāt tā sekām daļēji ir atpakaļejošs spēks, ņemot vērā, ka tajā paredzētā procesa apturēšana sākas pirms šī lēmuma pieņemšanas.

103 Otrkārt, no šī sprieduma 73. punkta izriet, ka Komisija Apstrīdētajā lēmumā norādītās kļūdas atklāja pēc debatēm par ekonometrisko pētījumu un tā veikšanai izmantotajiem datiem, kas notika Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sanāksmes laikā. Tāpat no šī sprieduma 66. punkta izriet, ka nav pierādīts, ka Komisija būtu varējusi izslēgt, ka šīm kļūdām var būt būtiska ietekme uz koncentrācijas izvērtēšanu. Visbeidzot, jānorāda, ka 2006. gada 5. marta iekšējā elektroniskā pasta vēstulē, kura ir pievienota pielikumā Komisijas atbildei uz Pirmās instances tiesas lūgumu, viens no Komisijas par šo lietu atbildīgās darba grupas dalībniekiem norāda, ka darba grupa “datos ir atklājusi būtiskas neatbilstības”, ka “šie dati ir jālabo” un ka Komisija “pārbaudīs, cik lielā mērā labotie dati (kuri būtu jāiegūst dažu dienu laikā) mainīs [tās] veikto darījuma izvērtējumu”. Šādos apstākļos Pirmās instances tiesa uzskata, ka Apstrīdētā lēmuma pieņemšana tika pamatota ar Komisijas vēlmi atsākt visu paziņotās koncentrācijas izvērtējumu, pamatojoties uz precīziem datiem, nevis ar to, ka tā būtu mainījusi savu izvērtējuma virzienu dalībvalstu un konkurējošo uzņēmumu iesaistīšanās rezultātā un līdz ar to būtu vēlējies iegūt paziņotās darbības pārbaudes termiņa atlikšanu.

104 Treškārt, pretēji prasītājas norādītajam, ka Komisijas pienākums izvērtēt koncentrācijas ietekmi visos tirgos, kuros pastāvētu risks, ka varētu tikt būtiski apdraudēta

efektīva konkurence, kā norādīts šī sprieduma 29. punktā, nozīmē, ka neatkarīgi no tās pārbaudes virziena attīstības Komisijas pienākums bija pārbaudīt paziņoto koncentrāciju gan attiecībā uz pārklājuma produktu nozari, gan pildījuma produktu nozari. Tā kā minētā koncentrācija potenciāli varētu ietekmēt abus šos sektorus, tos Komisija pārbaudīja pat pirms Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Attiecībā uz apgalvojumiem, ka Komisija neesot nedz pārbaudījusi marta datu precizitāti, nedz uzsākusi ekonometrisko pētījumu pirms paziņojuma par iebildumiem nosūtīšanas, kā arī argumentiem, kas izriet no minētā dokumenta satura, jāatgādina, ka tie jau tika noraidīti šī sprieduma 45.–48. punktā.

105 Ceturtkārt, no pirmā pamata izvērtējuma izriet, ka nav ticis pierādīts, nedz ka janvāra dati būtībā būtu precīzi, nedz ka Komisija būtu uzskatījusi, ka tie ir precīzi. Šādos apstākļos tam, ka vairāki Apstrīdētajā lēmumā norādītie jautājumi esot attiekušies vienīgi uz *a priori* nenozīmīgām kļūdām, nav nozīmes, jo minētā lēmuma pieņemšanas dienā nevarēja tikt izslēgts, ka šīs kļūdas varētu ietekmēt paziņotās koncentrācijas izvērtējumu. Attiecībā uz prasītājas minēto 2006. gada 12. janvāra vēstuli un nākamajā dienā pieņemto Komisijas nostāju jānorāda, ka arī šiem elementiem nav nozīmes, jo, kā izriet no šī sprieduma 73. punkta, tie notika pirms tam, kad tika atklātas Apstrīdētajā lēmumā norādītās kļūdas.

106 Piektkārt, pat ja ir taisnība, ka viens no Komisijas par šo lietu atbildīgās darba grupas dalībniekiem janvāra datu precizitātes papildu pārbaudes laikā esot sistemātiski meklējis kļūdas šajos datos, šis apstāklis nepierāda pilnvaru nepareizu izmantošanu. Tas ir normāli, ja līdz brīdim, kad ir pārbaudīti visi dati, mērķis ir atrast pēc iespējas vairāk neatbilstību, atlasot elementus, kuri šķiet precīzi. Attiecībā uz argumentu, ka tad, kad tika atklātas kļūdas, Komisija neesot izvērtējusi to ietekmi, jāatgriežas pie šī sprieduma 76. punkta. Visbeidzot, pat ja tiktu uzskatīts, ka Apstrīdēto lēmumu, kura izstrādāšana

sākās pirms tika izvērtēta kļūdu ietekme uz Komisijas izvērtējumu, Komisija netika izvērtējusi, šis apstāklis tomēr nepierāda pilnvaru nepareizu izmantošanu. Ņemot vērā steidzamības prasību, kas raksturo koncentrāciju pārbaudes procedūru, šķiet, ka ir loģiski, ka Komisija vienlaikus velta uzmanību vairāku procedūras stadiju veikšanai, par kurām tā zina, ka to veikšana visticamāk būs nepieciešama, veicot koncentrācijas darbības pārbaudi.

- 107 Sestkārt, tam, ka Komisija neatbildēja uz prasītājas 2006. gada 6. marta vēstuli, ar kuru tika apstrīdēta Apstrīdētajā lēmumā pieprasīto labojumu nepieciešamība, nav nozīmes, pirmkārt, ņemot vērā, ka Komisijai nebija pienākuma atbildēt uz šo vēstuli un, otrkārt, ņemot vērā, ka katrā ziņā tās klusēšana nevar tikt uzskatīta par pierādījumu, ka tā vadītos saskaņā ar citiem mērķiem, nevis norādītajiem mērķiem.
- 108 Visbeidzot, septītkārt, tā kā šī sprieduma 73. punktā tika secināts, ka Apstrīdētajā lēmumā norādītās kļūdas tika atklātas februāra otrajā pusē, laiks starp šo brīdi un Apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdi nešķiet neparasti garš, ņemot vērā lēmumus, kuri tikuši iepriekš pieņemti paziņotās koncentrācijas izvērtēšanas laikā, un vispirms ņemot vērā, ka vairākas problēmas, kas tika konstatētas kravu datu bāzē, prasītājai tika paziņotas, sākot ar 2006. gada 22. februāri, un arī minētās datu bāzes apjomu un, visbeidzot, to, ka, atšķirībā no iepriekš pieņemtiem lēmumiem, Apstrīdētais lēmums tika pamatots ar attiecīgās informācijas neprecizitāti, nevis ar to, ka tā būtu nepilnīga.
- 109 Līdz ar to no prasītājas izvirzīto faktu izvērtēšanas izriet, ka tie atbilst apstākļiem, kuri vai nu nav pierādīti vai nav būtiski, vai nepamatoti pieņemumiem un tiem var tikt

sniegts ticams alternatīvs izskaidrojums. Šādos apstākļos, pat ja tie tiek izvērtēti kopumā, šie apstākļi neļauj secināt, ka pastāvētu pilnvaru nepareiza izmantošana.

- 110 Papildus ir jānorāda, ka, lai varētu sekmīgi pabeigt šī pamata izvērtējumu, Pirmās instances tiesa lūdza Komisijai iesniegt pierādījumus, ka tā patiešām ir izmantojusi marta datus. Dokumenti, kas tika iesniegti, atbildot uz šo lūgumu, pierāda, ka minētie dati patiešām tika izmantoti, veicot paziņotās koncentrācijas izvērtējumu, lai uzsāktu ekonometrisko pētījumu, izvērtētu cenas un pētītu piegādes attālumus. Līdz ar to šie fakti apstiprina iepriekšējā punktā minēto secinājumu.
- 111 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jāsecina, ka nav pierādīts, ka Komisija būtu nepareizi izmantojusi pilnvaras, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, un līdz ar to trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas izriet no tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpuma

Lietas dalībnieku argumenti

- 112 Prasītāja norāda, ka 2006. gada 12. janvāra vēstule, ar kuru Komisija apstiprināja, ka informācija, kas tika pieprasīta tās 2005. gada 9. decembra lēmumā, kuri abi tika

paziņoti kopā ar Komisijas rīcību, prasītājam radīja tiesisko paļāvību, kura tika pārkāpta ar Apstrīdēto lēmumu.

- 113 Tā arī, pirmkārt, norāda, ka, pieņemot Apstrīdēto lēmumu, Komisija esot atsaukusi tās 2006. gada 12. janvāra vēstuli, jo tā aizstāja šajā vēstulē ietvertu izvērtējumu ar jaunu secinājumu par janvāra datu neprecīzo raksturu. Tā kā prasītāja uzskata, ka minētā vēstule, pirmkārt, tika nosūtīta, ņemot vērā Komisijai piešķirtās pilnvaras, un, otrkārt, tajā bija ietvertas garantijas Komisijas uzskatam, ka janvāra dati ir pilnīgi un precīzi, šī vēstule ir uzskatāma par juridisku dokumentu, kurš prasītājam piešķir subjektīvas tiesības. Līdz ar to Komisijai esot bijis jāņem vērā, ka prasītāja varēja paļauties uz šīs vēstules likumību, vēl jo vairāk tādēļ, ka minētajā vēstulē netika norādīts, ka tās saturs būtu nosacīts vai atkarīgs no padziļinātas izpētes.
- 114 Prasītāja uzskata, ka šādos apstākļos, kaut arī Komisijai ir iespēja grozīt savu nostāju pēc sīkākas informācijas paziņošanas un tiesības reaģēt uz visa veida pierādījumiem, ņemot vērā tiesiskās aizsardzības principu, Komisija nevarot mainīt savu nostāju, lai pieprasītu attiecīgās informācijas pārbaudi vai izskaidrošanu, vienīgi, ja tā pierādītu, ka pieprasītie pasākumi ir būtiski, ņemot vērā jaunus faktus, kas ir tās rīcībā. Tomēr šajā gadījumā šajā sakarā nav veikti nekādi būtiski grozījumi.
- 115 Otrkārt, attiecībā uz Komisijas rīcību tās vispārējā un pastāvīgā prakse esot ātri norādīt uz jebkādu nepilnīgu informāciju. Tomēr šajā gadījumā Komisija nesniedza sūdzību par iesniegtās informācijas neprecizitāti gandrīz divu mēnešu garumā, un par to tika paziņots prasītājam vienīgi pēc tam, kad izmeklēšana tika uzsākta jaunā virzienā.

- 116 Komisija norāda, ka prasītāja nevar atsaukties uz tiesisko paļāvību attiecībā uz janvāra datu precizitāti, jo 2006. gada 12. janvāra vēstulē šajā sakarā nebija precīzas, beznosacījuma, iepriekš zināmas un saskaņotas garantijas un jebkurā gadījumā nevarot tikt uzskatīts, ka šī vēstule tās adresātei radītu neapstrīdamas subjektīvas tiesības.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 117 Saskaņā ar judikatūru tiesības atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzību rodas, pastāvot trim nosacījumiem. Pirmkārt, Kopienų administrācija atļautā un uzticamā veidā ir devusi ieinteresētajai personai precīzas, beznosacījumu un saskaņotas garantijas. Otrkārt, šīs garantijas var radīt leģitīmas cerības personai, kam tās ir adresētas. Treškārt, dotās garantijas ir saderīgas ar piemērojamām tiesību normām (Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. februāra spriedums lietā T-282/02 *Cementbouw Handel & Industrie*/Komisija, Krājums, II-319. lpp., 77. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 118 Prasītāja norāda, ka tiesiskā paļāvība, uz kuru tā atsauca, pirmkārt, ir pamatota ar 2006. gada 12. janvāra vēstuli un, otrkārt, ar Komisijas rīcību. Tomēr, pirmkārt, pat ja tiktu uzskatīts, ka iepriekš minētajā vēstulē ir ietvertas garantijas, ka Komisija uzskatītu, ka janvāra dati būtībā ir precīzi, šādas garantijas tomēr nevar radīt leģitīmas cerības prasītājam, ka Komisija negrozīs savu izvērtējumu.
- 119 No šī sprieduma 29., 30., 31. un 33. punkta izriet, ka efektīvas koncentrāciju darbības pārbaudes Regulas Nr. 139/2004 interesēs un ņemot vērā Komisijas pienākumu rūpīgi

izvērtēt attiecīgās darbības sekas visos tirgos, kurus tā potenciāli var ietekmēt, Komisijai ir jābūt iespējai pieprasīt labošanu pēc būtības neprecīzai informācijai, kuru ir iesnieguši dalībnieki un kura ir nepieciešama pārbaudes veikšanai, un šajā sakarā nav nozīmes iemesliem, kas tai ir likuši no jauna pārbaudīt šo datu precizitāti.

120 Šo secinājumu apstiprina fakts, kā tas tika norādīts šī sprieduma 68. punktā, ka Komisijai nevar būt pienākums nekavējoties un detalizēti pārbaudīt visu attiecīgās darbības dalībnieku iesniegto informāciju, jo dalībnieki var labāk nodrošināt paziņotās informācijas ticamību un līdz ar to tiem ir pienākums iesniegt pilnīgu un precīzu informāciju. Šādos apstākļos, pirmkārt, pārbaudēs, kuras Komisija veic pēc noteiktas informācijas saņemšanas, ne vienmēr ir iespējams atklāt visas būtiskās neprecizitātes, kas var ietekmēt šīs pārbaudes. Otrkārt, prasītāja nevar atsaukties uz tiesisko paļāvību, lai izvairītos no pienākuma iesniegt pilnīgu un precīzu informāciju, pārkāpuma sekām, pamatojoties vienīgi uz to, ka Komisija šo pārkāpumu nav atklājusi, veicot iepriekš minētās pārbaudes.

121 Otrkārt, attiecībā uz Komisijas praksi, uz kuru atsaucas prasītāja, vispirms ir jāatzīmē, ka tiktāl, ciktāl prasītāja sūdzas par, iespējams, neparastu terminu starp Apstrīdētajā lēmumā norādīto kļūdu atklāšanu un to paziņošanu prasītājai, tās arguments ir pamatots ar premisu, ka šīs kļūdas tika atklātas, veicot pirmās pārbaudes janvāra pirmajā pusē. Tomēr, tā kā Pirmās instances tiesa šī sprieduma 73. punktā norādīja, ka tas tā neesot šajā gadījumā, šī premisa nav pierādīta.

122 Turklāt Pirmās instances tiesa uzskata, ka fakts, ka Komisija iepriekš ir reagējusi uz informācijas paziņošanu dažu dienu laikā, nav uzskatāms par pietiekami precīzu garantiju, ka Komisija uz turpmāku informācijas iesniegšanu neatbildēs ilgākā laika posmā.

- 123 Visbeidzot, kā norāda Komisija, tā kā iepriekšējie lēmumi, kas tika pieņemti, veicot paziņotās koncentrācijas pārbaudi, attiecās uz paziņotās informācijas pilnīgu raksturu, jebkurā gadījumā nevar atsaukties uz praksi šajā sakarā attiecībā uz lēmumu, kurš ir saistīts ar informācijas neprecizitāti, kāds ir Apstrīdētais lēmums, un līdz ar to nevar radīt tiesisko paļāvību.
- 124 Ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtais pamats ir jānoraida.

Par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem

- 125 Prasītāja lūdz, lai Pirmās instances tiesa liktu Komisijai iesniegt vairākus tās iekšējos dokumentus, kas attiecas uz saraksti ar Konsultatīvo komiteju, uz atļaujas projektu, ekonometrisko pētījumu, prasītājas paziņotās informācijas izmantošanu, tās pilnīgo raksturu un precizitāti, kā arī pārbaudēm, kuras Komisija ir veikusi šajā sakarā, un iemesliem, kuri Komisijai ir likuši lūgt pagarināt 2006. gada 3. martā noteikto pārbaudes termiņu.
- 126 Pirmās instances tiesa lūdz Komisijai iesniegt vairākus dokumentus par Konsultatīvās komitejas 2006. gada 22. februāra sanāksmes norisi un sekām un marta datu izmantošanu. Tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa ir varējusi pārbaudīt visus prasītājas pamatus, pamatojoties uz šiem faktiem un citiem lietas materiālos norādītajiem dokumentiem un ņemot vērā, ka tiesvedības laikā Kopienu tiesā Komisijas iekšējie dokumenti netiek darīti zināmi prasītājam, izņemot, ja to pieprasa lietas ārkārtēji

apstākļi (Pirmās instances tiesas 2002. gada 20. marta spriedums lietā T-9/99 *HFB* u.c./ Komisija, *Recueil*, II-1487. lpp., 40. punkts), prasītājas iesniegtais lūgums pārējā daļā ir jānoraida.

127 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

128 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlidzināt izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlidzināt izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Omya AG* atbildzina tiesāšanās izdevumus.

Pelikánová

Jūrimäe

Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2009. gada 4. februārī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Prāvas priekšvēsture	II - 153
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 156
Juridiskais pamatojums	II - 159
Par lūguma attiecībā uz Apstrīdētā lēmuma iespējamās atcelšanas sekām pieņemamību	II - 159
Par pirmo pamatu, kas izriet no Regulas Nr. 139/2004 11. panta pārkāpuma	II - 160
Ievada apsvērumi par informācijas nepieciešamības jēdzienu un informācijas labošanu	II - 160
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 160
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 162
Par pirmo daļu, kas izriet no tā, ka informācija, kuru tika pieprasīts labot, neesot nepieciešama	II - 164
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 164
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 166
Par otro daļu, kas izriet no tā, ka janvāra dati būtībā ir bijuši precīzi	II - 170
— Lietas dalībnieku argumenti	II - 170
— Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 173
Par otro pamatu, kas izriet no tā, ka Komisija esot pārkāpusi saprātīga termiņa principu	II - 179
Lietas dalībnieku argumenti	II - 179
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 180
Par trešo pamatu, kas izriet no pilnvaru nepareizas izmantošanas	II - 181
Lietas dalībnieku argumenti	II - 181
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 184

Par ceturto pamatu, kas izriet no tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpuma . . .	II - 189
Lietas dalībnieku argumenti	II - 189
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 191
Par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem . .	II - 193
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 194